

Odstraňte bloky a získejte zpět své dary

Jakmile se nám podaří uvolnit traumatické zážitky, jsme připraveni znovu přijmout dary, které zůstaly uvízlé v energii z minulosti. Může se stát, že objevíme hned několik minulých životů, jež stále negativně ovlivňují naši schopnost naplnit současné životní cíle. Někdo dokonce cítí silné dopady různých traumat z minulého života. Možná jste prožili pět nebo deset životů podobných tomu, během nějž jste byli nařčeni z čarodějnictví.

Vrátíme se tedy přes Ákášu do kvantového pole a vy si představíte kvantovou energii jako obrovskou točící se kouli. Víme, že v tomto poli neexistuje čas, proto požádáme správce záznamů, aby nám pomohli zaměřit se na jiný život, ve kterém vám ostatní kvůli vašim léčivým darům ublížili. Jakmile se energeticky spojíme s tímto životem, můžeme se vydat do konkrétních obrazů a aktivně uvolnit fyzickou a emocionální bolest z tohoto druhého života. Mnohé z nás mate a trápí, že i po této práci stále cítíme strach, hněv a bolest. Někdy si dokonce pamatujeme fragment toho, co se stalo, ale nevíme, odkud pochází a proč nás pronásleduje.

Někteří lidé cítí fyzickou bolest v těle v místech, kde je v minulém životě zasáhl nůž, nebo meč. To může vytvořit fyzickou bolest, kterou je těžké opravit, protože nepochází ze současného poranění, nýbrž zůstává uvízlá mimo čas a potřebuje energetické uvolnění.

Proto má ákášická kvantová léčba na váš život tak zásadní dopad. Můžeme se díky ní vrátit do jiného života, uvolnit bolest a trauma, znovu získat moudrost

a přinést si ji zpět do svého současného života.

Ohromující dopad

Jakmile vystoupíme mimo časoprostorové kontinuum, abychom uzdravili traumata z minulosti, máme jedinečnou příležitost uvolnit energetické bloky a znovu získat potřebné informace a vzpomínky z jiných životů. Naše životy se tím zásadně a okamžitě změní, protože už nejsme zatíženi tím, co se nám stalo v životech minulých.

Můžeme odstranit pouze ty karmické vzorce, jejichž lekci jsme se si osvojili a posunuli se dál. Pokud se stále máte co učit, pak je pro vaši duši karma stále důležitá. Stejně tak můžeme uvolnit uvízlou energii jen z některých smluv v současném životě včetně úplného zrušení smlouvy. Pokud jsou skutečně dokončeny, správci záznamů nám o tom řeknou, abychom je mohli uvolnit. Některé vzorce mohou stále mít svůj smysl jak ve vašem životě, tak i v životě osoby, se kterou jste smlouvu uzavřeli, i když to není zrovna příjemné. Přesto můžete ve svých ákášických záznamech vykonat množství transformační práce včetně aktualizace starých smluv a energetického vyčištění oblastí ve svém životě, jež vám již neslouží.

Změňte svou budoucnost

Ákášické kvantové pole můžeme také využít k tomu, abychom se dostali do budoucnosti a přepsali informace, které jsme tam vědomě, nebo nevědomě umístili. To nám může pomoci dosáhnout lásky a odpuštění. Představte si, že jste jako malé děti měli vizi romantické

lásky. Mohla pocházet z filmu, nebo pohádky:
například jste v šesti letech sledovali pohádku
o Popelce. Milovali jste příběh, jak princ na bílém
koni po bálu hledá svou Popelku a nakonec ji najde.
Zachránil ji před její zlou nevlastní rodinou a žili spolu
šťastně až do smrti. Jako malé děti jste si přáli, aby
vás někdo zachránil a staral se o vás, a tak jste tuto
představu a pocit vyslali do své budoucnosti. Tato
energie „prince na bílém koni“ vás může blokovat
v nalezení osoby, s níž máte duševní smlouvu, protože
se nehodí do uvedeného obrazu. V ákášických záznamech
můžeme najít představy a názory o lásce, které
jste vyslali do své budoucnosti, ale jež neodpovídají
vaší nejvyšší cestě.

Možná jste jako děti museli pečovat o mladší sourozence.
Pak jste se zavázali, že nikdy nebudete mít
rodinu, a tuto energii jste nevědomě vyslali do budoucnosti.
Nyní rodinu mít chcete, ale zjišťujete, že
nemůžete najít správného partnera. Bojíte se, že už nemáte
čas rodinu založit. Je tedy čas požádat o pomoc
své ákášické správce.

Časová osa a uzdravení

Pro mnohé je snazší představit si kvantové pole jako
časovou osu spíše než vířící kouli energie. Představte
si dlouhé pravítko nebo nějakou verzi lineární časové
osy. Pak si představte, že stojíte uprostřed této časové
osy, s velkým prostorem vlevo, což je minulost, a dostatkem
místa vpravo, což je budoucnost. Když říkám
„dost prostoru“, představte si, že stojíte na železniční
trati v ploché pouštní krajině, vidíte na kilometry daleko

v obou směrech a železniční trať sahá až k obzoru.

Jako příklad zkusíme jednoduché cvičení k uvolnění energie „čekání na prince na bílém koni“ čili na dokonalého partnera, abyste se mohli vrhnout do života a najít milujícího duševního partnera. Nasedáte na drezínu, začínáte pumpovat a ženete se vpřed, dokud neuvídníte nebo nepocítíte budoucí obraz prince na bílém koni – toho, kterého jste si kdysi představili. Pozvěte ho k sobě na drezínu a vezměte ho zpátky do bodu, kde jste začali.

Nyní pozvěte energii a představu princezny, aby se integrovala do vašeho současného energetického těla, čímž získáte zpět veškerou energii, kterou jste vyslali do budoucnosti. Až pocítíte, že je hotovo, můžete se na své drezíně opět vydat směrem do budoucnosti. Požádáte své strážce záznamů, aby vám ukázali jakékoliv myšlenky, pocity, představy nebo obrázky osoby, s níž máte v úmyslu se oženit, vdát se za ně, nebo s nimi být ve vztahu. Jakmile víte, kde se tyto obrazy nacházejí, můžete k nim přistoupit přímo, abyste je uvolnili nebo vrátili energii zpět do přítomného okamžiku.

To odstraní starou, uvízlou energii a vrátí ji vám, abyste se mohli posunout vpřed, nezatíženi svými starými představami.

Ať už je energie uvízlá v minulosti, nebo v budoucnosti, potřebujete ji uvolnit a transformovat na něco, co chcete vytvořit. Pamatujte, že vše kolem vás je energie a energie je nekonečná, takže ji nemůžeme zničit.

Místo toho ji transformujeme tím, že ji recyklujeme zpět do její původní, čisté světelné formy, abychom manifestovali svá přání a cíle. Díky této transformaci

můžete svou energii využít nyní, namísto toho, abyste ji nechali uvíznout v budoucnosti, což by jen omezovalo váš přístup k přítomnému okamžiku.

Budoucnost není nevyhnutelná

Jak jsem již zmínila, nic není vytesáno do kamene. Můžete si oddechnout, protože jste si předem naplánovali své zážitky, abyste vytvořili smysluplný život plný růstu a služby, ale vaše rozhodnutí jsou stále pod vaší kontrolou. I když Ákáša uchovává záznamy o minulosti, přítomnosti a budoucnosti všech živých bytostí, budoucnost není nevyhnutelná. Naopak se může měnit podle vašich voleb, protože máme svobodnou vůli.

Základní součástí duševní práce je změnit způsob, jakým zpracováváme hluboce nevědomé myšlenky a emoce, které nás udržují uvězněné ve starých vzorcích.

To je hlavní důvod, proč se duše vrací na svět tolikrát. Fyzické životy při opakované reinkarnaci slouží touze naší duše po radosti a lásce.

* * *

ZMĚNA V MÉM ŽIVOTĚ

Seděla jsem na okraji židle v hotelovém pokoji a chvěla se očekáváním. Obávala jsem se, že se mi první samostatná seance nepodaří. Frustrovaně jsem vykřikla: „Mistři, učitelé a milovaní, budu tady sedět, dokud od vás něco neuslyším!“

Moje cesta začala v okamžiku, kdy mi přítel pověděl o ženě, která pro něj provedla úžasné výklady.

Zněla opravdu skvěle, přesto jsem si tuto informaci uložila na později.

Pravý čas přišel, když jsem si jednoho dne dělala pořádek na stole. Telefonní číslo té ženy na mě přímo vyskakovalo ze všech šuplíků! Nešlo jinak, než abych zvedla telefon a okamžitě jí zavolala. O týden později jsem byla opět na telefonu, připravena na svůj výklad.

Na začátku tohoto hovoru mi o mně řekla něco, co jsem nikdy nikomu nesdělila. Ani mému manželovi, s nímž sdílím skoro vše, to nebylo známo. Zůstala jsem bezradná, když mi popisovala můj předchozí život v Paříži, kdy mě opustil manžel i s naším dítětem. Nikdy jsem nevěděla, proč odešel. Vytvořilo to smutek, který se mi v tomto životě vrátil, a možná mě bude pronásledovat i do dalších životů. *Jak o tom smutku mohla vědět?* Ještě více mě ale překvapilo, že jakmile se o něm zmínila, můj smutek zmizel.

Pak mi řekla, že jsem v minulém životě dělala výklady pro ostatní, ale v té inkarnaci jsem neměla správné nástroje. Naznačila mi, že ten život neskončil dobře.

Co to říká? ptala jsem se sama sebe. Často mě napadlo, že jsem mohla být v jiném životě upálena na hranici kvůli znalostem, kterým ostatní nerozuměli, nikdy jsem to nebrala příliš vážně. A přesto se vynořila tato žena, potvrdila mé myšlenky a použila to nejdůležitější slovo v mém současném životě: nástroje.

Jako dítě mě rodiče učili, že pokud chcete udělat jakoukoli práci dobře, musíte mít správné nástroje. Jakmile tedy zmínila správné nástroje, zoufale jsem

je chtěla mít. Lépe řečeno, věděla jsem, že je *musím* mít!

A tak jsem toho osudného odpoledne vyrazila z Floridy do Asheville v Severní Karolině. Netušila jsem, že má touha po správných nástrojích během následujících dvou dnů od základů změní můj život.

Jakmile jsem sjela z dálnice, uviděla jsem na zdi staré, zchátralé budovy ceduli, která inzerovala produkt, na němž jsme s manželem před lety pracovali.

Tento podnik tehdy skončil velmi náhle; dodnes po něm toužím a po životě, jaký jsme tehdy měli, i když je to už dvaadvacet let.

„No teda, Levine,“ zamumlala jsem si. „Tohle je znamení věcí, které přijdou. Jaká byla šance, že tuhle ceduli uvidíš právě tady a teď? Něco tě tu čeká. Jsi si jistá, že to chceš udělat?“

Netušila jsem, co má tato cedule společného s mou přítomností na této lekci; nicméně jsem byla zvědavá a cítila jsem potřebu jít dál.

Zatímco jsem seděla a čekala na začátek přednášky, přemýšlela jsem o tom, co se naučíme. Vzpomněla jsem si na poznámku, že jsem dělala výklady pro ostatní. *Hmm..., ale jak? Jak to probíhalo? Jaký to bude pocit?*

Všechny otázky, které jsem si dosud nikdy nepoložila se nyní nahrnuly do mé mysli, spolu s trochou strachu, jestli budu schopná provést výklad správným způsobem.

Všichni se vesele zdravili a nadšeně se bavili, povídali si s přáteli, nebo se seznamovali s novými lidmi.

Rozhlédla jsem se po místnosti a obdivovala krásné,

udržované dřevěné podlahy a stůl v přední části místnosti, kde byly rozloženy drahé kameny – ametyst, lapis, křemen a červený jaspis. Dvě židle byly prázdné.

Předpokládala jsem, že jedna je pro učitele. Atmosféra byla plná příjemného napětí a vzrušení z blížící se přednášky.

Přesně v devět hodin vstoupila do místnosti žena s tmavými vlasy. Řekla, že je naše učitelka, a představila nám přítelkyni, kterou si přivedla. Tato přítelkyně měla ty nejhezčí modré, soucitné oči, které mi připomněly mnoho lidí z otcovy strany rodiny. Když jsem s ní vyměnila úsměv, věděla jsem, že všechno bude v pořádku.

Učitelka nás požádala, abychom se představili, a popsala nám program následujícím dvou dnů. Poté nám ukázala obrázek a řekla: „Podívejte se na tento obrázek a poté do svých zápisníků запиšte, co v něm vidíte. Neexistují žádné správné, nebo špatné odpovědi.“

Řekla, že se k tomu obrázku vrátíme později. Netušila jsem, proč jsme tuto aktivitu dělali, ale zároveň mi to připadalo jako další kousek skládačky, která přede mnou postupně rostla.

Z vytištěných materiálů jsme se dozvěděli více o ákášických záznamech. Existoval specifický posvátný postup pro jejich otevírání, který vyžadoval důvěru.

Tato slova mi přinesla velké uklidnění.

Cvičili jsme otevírání a zavírání našich ákášických záznamů a dělali jsme různá další cvičení. Cítila jsem, jak mě to fyzicky vyčerpává.

Potom nás učitelka požádala, abychom otevřeli své záznamy a zeptali se mistrů, učitelů a blízkých, aby

nám řekli více o obrázku, který nám prve ukázala.

Byla jsem zvědavá, a když jsem opatrně otevřela své záznamy, znovu jsem si přečetla, co jsem si napsala na začátku lekce, a položila otázku. Okamžitě jsem začala dostávat informace. Byly docela jiné než to, co jsem si prve napsala. To mi dodalo trochu sebevědomí.

Co si tu namlouvám? Jsem nadšená, že dostávám informace! Do té doby jsem si nebyla jistá, zda jsem skutečně v kontaktu s Ákášou. S opatrnou nadějí jsem si v duchu říkala, že to zvládnou. Nedokázala jsem přesně vysvětlit, jak jsem ty informace obdržela. Bylo to, jako by mi je někdo vložil přímo do hlavy.

Dostali jsme domácí úkoly a vydali se do hotelu s tím, že druhá část lekce proběhne druhý den v jednu hodinu. Když jsem opouštěla centrum, byla jsem tak trochu roztržitá, tak jsem chvíli přešlapovala na místě, jak nám ukázali během přednášky. Naše učitelka vysvětlila, že tato roztržitost, která připomíná závrať, vychází z množství energie, kterou jsme ten den použili.

„Nezapomeňte se před cestou znovu ukotvit,“ varovala nás. Naše domácí úkoly mi zdály jako obrovský úkol. Měla jsem otevřít své záznamy a ptát se na svou životní misi. Zkoušela jsem to ten večer, ale neúspěšně, takže jsem záznamy znovu zavřela. Měla jsem pocit, že jsem příliš unavená. Možná to vyjde ráno.

Ráno jsem se probudila brzy a seděla u malého kulatého stolu ve svém pokoji, připravená s notýskem, modlitebními kartami a perem.

„Jsem připravená,“ prohlásila jsem.

Zhluboka jsem se nadechla. Otevřela jsem své ákášické záznamy a položila otázku: „Jaká je má mise

v tomto životě?“

Chvilí jsem nic neslyšela ani necítila. Nepřicházely ke mně žádné informace. Zkusila jsem to jinak.

„Můžete mi říct, co mám v tomto životě dělat?“

Pořád nic. Seděla jsem tam dobrých pětadvaceti minut, ale nedostala jsem nic, nezáleželo na tom, jak jsem se ptala.

Právě tehdy jsem učinila svou zoufalou výzvu a pohrozila, že zůstanu sedět na téhle židli, dokud nedostanu odpovědi. A konečně, zázračně, do mě začaly proudit informace. Ani jsem nestihla zapisovat vše, co jsem přijímala. Správci ákášických záznamů mi zřejmě chtěli pomoci rozkrýt záhadu, proč jsem viděla ten nápis na staré, polorozpadlé budově.

Tím nápisem jsme vám chtěli dát příležitost znovu se naučit důvěřovat, řekli. Musíte důvěřovat, pokud se chcete v životě pohnout vpřed.

Dodali, že je také důležité zvednout se a jít dál, i tváří v tvář velké ztrátě. Skrze ztrátu můžeme najít velkou sílu a díky ní se můžeme naučit důvěřovat.

V této důvěře pak nalézáme pomoc, vděčnost a více lásky.

Vzrušením mi naskočila husí kůže z vědomí, že jsem se spojila s Ákášou a obdržela moudrost od mistrů, učitelů a milovaných během své první samostatné seance v ákášických záznamech. Mé srdce přetévalo láskou a vděčností. Bylo to skoro víc, než jsem dokázala pochopit, a cítila jsem se ohromně krásně. V těch chvílích, a mnohokrát později, jsem cítila Božský, duchovní dotek. Do té doby jsem nic podobného nikdy nezažila.

Když jsem se v jednu odpoledne vrátila do třídy, naše učitelka se na mě podívala a zeptala se: „Co se stalo? Vypadáte svěže a odpočatě.“

Obvykle jsem tichá a stydlivá, ale tentokrát jsem se nemohla dočkat, až všem povím, co se toho rána stalo. Od té doby mají ákášické záznamy na můj život hluboký vliv. Psaní deníku za účelem přístupu k těmto informacím mi dává další způsob, jak se vyrovnat se svými myšlenkami a získat Božské odpovědi na své otázky. Tyto dva dny lekcí změnilý můj život a životy lidí kolem mě – a stále je toho ještě tolik, co se mohu naučit.

Stephany Levine